

«Κύριε διευθυντά,

Σε μια εποχή όπου οι παγκόσμιες ισορροπίες αλλάζουν με ταχύτητα και οι βεβαιότητες καταρρέουν, υπάρχει μια χώρα που παραμένει σταθερή στη δίνη των εξελίξεων: το Ισραήλ. Περιτριγυρισμένο από εχθρικά καθεστώτα και οργανώσεις που δεν αναγνωρίζουν καν το δικαίωμά του στην ύπαρξη, το Ισραήλ δεν αποτελεί απλώς έναν γεωπολιτικό παίκτη· είναι σύμβολο. Σύμβολο ελευθερίας, δημοκρατίας, τεχνολογικής καινοτομίας και αξιακής αντίστασης. Αν το Ισραήλ λυγίσει, ολόκληρη η Δύση –και ιδίως η Μεσόγειος– θα νιώσει τον αντίκτυπο. Και όχι απλώς στρατιωτικά, αλλά πολιτισμικά και υπαρξιακά.

Η γεωγραφική του θέση δεν είναι τυχαία. Εκεί, στα όρια Ανατολής και Δύσης, συναντώνται όχι μόνο η γεωπολιτική αλλά και οι κοσμοθεωρίες. Το Ισραήλ δεν υπερασπίζεται μόνο τα σύνορά του, αλλά μια ολόκληρη αντίληψη ζωής: τη δημοκρατία, την ελευθερία του λόγου, την ισότητα των φύλων, την πρόοδο της επιστήμης και της τέχνης. Αξίες που η Δύση θεωρεί δεδομένες – αλλά δεν είναι.

Την ίδια στιγμή, η άνοδος του ριζοσπαστικού ισλαμισμού, από την Αφρική μέχρι τη Μέση Ανατολή και την Ευρώπη, αποκαλύπτει το εύρος της απειλής. Η ιστορία των τελευταίων δεκαετιών –από την 11η Σεπτεμβρίου έως τις επιθέσεις σε Παρίσι, Βρυξέλλες, Λονδίνο, Νίκαια– δείχνει πως η σύγκρουση δεν είναι απλώς τοπική. Είναι παγκόσμια, και αφορά ολόκληρο τον πολιτισμικό ιστό της Δύσης. Το Ισραήλ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή αυτής της σύγκρουσης. Κάθε του επιτυχία είναι νίκη των δημοκρατικών αξιών. Κάθε του ήττα, μια υποχώρηση για όλους μας.

Η Ελλάδα και η Κύπρος, ως κράτη της Ανατολικής Μεσογείου, δεν έχουν την πολυτέλεια να παρακολουθούν αμέτοχα. Αν διαταραχθεί η σταθερότητα στην περιοχή, οι πρώτοι που θα επηρεαστούν είμαστε εμείς. Το μεταναστευτικό ρεύμα, η επιθετική ρητορική της Τουρκίας, η «ημικατεχόμενη» Κύπρος, όλα αυτά συνθέτουν ένα εύθραυστο σκηνικό. Αν πέσει το Ισραήλ, η πίεση θα μεταφερθεί πιο δυτικά – με την Ελλάδα και την Κύπρο στην πρώτη γραμμή.

Η στήριξη στο Ισραήλ δεν πρέπει να είναι ούτε ευκαιριακή ούτε σιωπηλή. Δεν πρόκειται για έναν ακόμη «σύμμαχο» στον διεθνή στίβο. Πρόκειται για τον θεματοφύλακα ενός ολόκληρου τρόπου ζωής. Οι συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή δεν είναι μακρινές. Το Τελ Αβίβ σήμερα μπορεί να είναι η Αθήνα, η Λευκωσία ή το Παρίσι αύριο.

Το Ισραήλ είναι το τελευταίο οχυρό της Δύσης. Αν αυτό το οχυρό πέσει, δεν υπάρχει εγγύηση πως η Δύση –όπως την ξέρουμε, με τις ελευθερίες και τα δικαιώματά της– θα επιβιώσει. Η αλληλεγγύη στο Ισραήλ είναι πράξη ευθύνης. Είναι επιλογή συνείδησης. Είναι το στοίχημα της ελευθερίας απέναντι στη βαρβαρότητα.

*Αναπλ. καθηγητής Αιματολογίας»

ΠΗΓΗ: [ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20.6.2025](#)